

**ADOLESCENT SUICIDE RISK BEHAVIORS
PREDICTIVE MODEL: TESTING A MODEL OF NEGATIVE
LIFE EVENTS, RUMINATION, EMOTIONAL DISTRESS,
RESILIENCE AND SOCIAL SUPPORT**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY (NURSING)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2009**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Copyright by Mahidol University

ADOLESCENT SUICIDE RISK BEHAVIORS PREDICTIVE MODEL: TESTING A MODEL OF NEGATIVE LIFE EVENTS, RUMINATION, EMOTIONAL DISTRESS, RESILIENCE AND SOCIAL SUPPORT

WAREERAT THANOI 4737746 NRNS/D

Ph.D. (NURSING)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: KOBKUL PHANCHAROENWORAKUL, Ph.D., ELAINE A. THOMPSON, Ph.D., DECHAVUDH NITYASUDDHI, Ph.D., RUNGNAPA PANITRAT, Ph.D.

ABSTRACT

Adolescent suicide risk behaviors is one of the major mental health problems which causes death among youths between 15 and 24 years of age, and has been increasing in number over decades globally including in Thailand. This empirical research aimed to develop effective preventive intervention focusing on interactions between the individual and his or her environment, and testing a set of well-specified conceptual theoretical models. The purpose of this study was to test a structural predictive model in order to gain an understanding of how risk factors (rumination and negative life events) and protective factors (resilience and social support) would influence emotional distress and eventually influence suicide risk behaviors. Cognitive Theory and Response Style Theory of Depression were used to serve as a conceptual framework to identify interactions between rumination and negative life events as risk factors, as well as resilience and social support as protective factors of suicide risk behaviors among Thai adolescents. The specific objectives of this study were to examine the effects of risk factors on suicide risk behaviors, such as how such risk and protective factors were interrelated, and altogether how they explicated the mechanisms contributing to suicide risk behaviors among Thai adolescents. A multi-stage random sampling technique was used to select 1,417 adolescents attending schools in Bangkok. Data were collected by a set of self-report questionnaires including the Thoughts, Feelings and Experiences Questionnaire, the Rumination Response Scale, the State-Trait Resilience Inventory, the Multidimensional Scale of Perceived Social Support and the Negative Event Scale. The results of LISREL structural equation modeling revealed that the model fitted the data well (Chi-Square = 225.48, $df=194$, $p=0.0602$, GFI=0.982, AGFI=0.967, RMSEA=0.013). The variance accounted for 41.9 percent in adolescent suicide risk behaviors. This model showed that negative life events and rumination had significant indirect effects on suicide risk behaviors through emotional distress. Importantly, resilience and social support could reduce the influencing effects of all variables, because resilience mediated the effects of rumination and negative life events on emotional distress; whereas, social support mediated and moderated the effects of rumination and negative life events on suicide risk behaviors. The findings have illustrated the knowledge and understanding of what means could be manipulated by nursing interventions in order to prevent suicide risk behaviors among adolescents, as well as to promote optimal mental health in this vulnerable population.

KEY WORDS: ADOLESCENT SUICIDE RISK BEHAVIORS / EMOTIONAL DISTRESS / RUMINATION/ RESILIENCE / SOCIAL SUPPORT

246 pages

รูปแบบการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น: การทดสอบเชิงประจักษ์ในเหตุการณ์ในชีวิตเชิงลบ การครุ่นคิด ความตึงเครียดทางอารมณ์ ความเข้มแข็งในชีวิต และการสนับสนุนทางสังคม
 ADOLESCENT SUICIDE RISK BEHAVIORS PREDICTIVE MODEL: TESTING A MODEL OF NEGATIVE LIFE EVENTS, RUMINATION, EMOTIONAL DISTRESS, RESILIENCE AND SOCIAL SUPPORT

วาริรัตน์ ถาน้อย 4737746 NRNS/D

ปร.ต. (การพยาบาล)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล, Ph.D., Elaine A. Thompson, Ph.D.,
 เดชาวุธ นิตยสุทธิ, Ph.D., รุ่งนภา ภาณีตรัตน์, Ph.D.

บทคัดย่อ

พฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นเป็นปัญหาสุขภาพจิตที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นอายุ 15-19 ปี เสี่ยงชีวิตและเป็นปัญหาที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา การวิจัยเชิงประจักษ์ครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นเพื่อนำไปสู่การพัฒนาโปรแกรมเพื่อป้องกันปัญหานี้อย่างมีประสิทธิภาพ วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อทดสอบโมเดลสมการเชิงโครงสร้างระหว่างปัจจัยเสี่ยงได้แก่ ความครุ่นคิด และเหตุการณ์ในชีวิตเชิงลบ ปัจจัยเกื้อหนุนได้แก่ ความเข้มแข็งในชีวิต และการสนับสนุนทางสังคม ที่มีผลต่อความตึงเครียดทางอารมณ์ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นโดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎี Cognitive Theory of Depression และ Response Style Theory of Depression เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความครุ่นคิดและเหตุการณ์ในชีวิตเชิงลบในฐานะปัจจัยเสี่ยงและความเข้มแข็งในชีวิตและการสนับสนุนทางสังคมในฐานะของปัจจัยเกื้อหนุนต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายในวัยรุ่นไทย โดยวัตถุประสงค์เฉพาะของการศึกษานี้เพื่อทดสอบอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นรวมทั้งปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยเกื้อหนุนเหล่านี้มีความสัมพันธ์และกลไกอย่างไรต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นไทย กลุ่มตัวอย่างคือวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมในกรุงเทพมหานครตัวอย่างโดยวิธีหลายขั้นตอนได้ จำนวน 1,417 คน ใช้ชุดแบบสอบถามการประเมินตนเองซึ่งประกอบด้วยแบบวัดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของวัยรุ่น แบบวัดการตอบสนองทางความคิดต่อสถานการณ์ แบบวัดความช่วยเหลือทางสังคมแบบพหุมิติ แบบวัดความเข้มแข็งในชีวิต และแบบวัดเหตุการณ์ที่สร้างความยุ่งยากใจ ผลการศึกษาพบว่าโมเดลเชิงโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 225.48$, $df=194$, $p=0.0602$, $GFI=0.982$, $AGFI=0.967$, $RMSEA=0.013$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นไทยได้ถึงร้อยละ 41.9 โดยพบว่า เหตุการณ์ในชีวิตเชิงลบ และความครุ่นคิด มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นโดยส่งผ่านตัวแปรความตึงเครียดทางอารมณ์ นอกจากนี้ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของตัวแปรที่สามารถลดกระบวนการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นซึ่งได้แก่ ความเข้มแข็งในชีวิตและการสนับสนุนทางสังคมซึ่งพบว่าความเข้มแข็งในชีวิตทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่าน ในขณะที่การสนับสนุนทางสังคมเป็นทั้งตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับที่ช่วยลดการเกิดความตึงเครียดทางอารมณ์อันจะส่งผลต่อการลดพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษานี้สามารถนำไปสู่วิธีการปฏิบัติการพยาบาลในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นรวมทั้งส่งเสริมให้วัยรุ่นกลุ่มนี้มีสภาวะสุขภาพจิตที่ดีต่อไป